

Η ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΤΑΥΡΟΥ

Η θύσις Νεκ 27
1940

Του συνεργάτου των «Αθηναϊκῶν Νέων» κ. ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΒΕΡΡΟΙΑ, Σεπτέμβριος. — Δέν υπάρχουν μόνον άνθρωποι ιεροί, και τότε: ιεροί και αγώνες ιεροί και δικαία ιερά και ιεροί σκοποί και ιεροί θεσμοί, αλλά και... ταύροι ιεροί.

Και ταύροι ιεροί ήσαν οι ταύροι των θυσιών, κατά τα μεγάλα πανηγύρια εις την Θράκην. Μεταξύ αυτών είνε και οι ταύροι των «άναστενάρηδων», οι οποίοι αγοράζονται με την τιμήν του αίματος, του ιεροῦ ταύρου του προηγούμενου έτους.

Όταν σφάζεται αυτός — και αν δέν φθάνη ένας, είνε δυο ή και τρεις, που τους δωρίζουν τα γύρωθεν χωριά, — τα τεμάχια του κρέατος του μοιράζονται ώμα εις τους κατοίκους, διανεμόμενα στα σπίτια με κοφίνια και με... μουσική.

Κάθε οικογένεια, τότε, δίδει ή μάλλον έδιδεν, ως ανταλλάγμα, ποσόν σιταριού ή κριθά-

Τώρα που εύρίσκονται εις το κατώφλιον του βιου...

ριού, ή ότι άλλο εισόδημα έχει. Και ή συγκομιδή αυτή των σιτηρών πωλείται υπό της επιτροπής των άναστενάρηδων και ήγοράετο κατά τον Απρίλιον νέος ταύρος, ο οποίος παρεδίδετο εις τον άγελαδάρην του χωριού και διετρέφετο έπιμελεία του ναού, της μεγάλης δηλαδή άλλοτε έν Κωστή Μονής του αγίου Κωνσταντίνου.

Το περίεργον είνε ότι ο ταύρος αυτός, το «μπικάδι», όπως το λέν οι Θράκες, πρέπει να είνε τριών ή πέντε, ή έπτα ετών. Να είνε δηλαδή τα έτη του μονά, αν είνε ζυγά, δέν τον δέχεται ο... άγιος Κωνσταντίνος.

Πιστεύουν δέ οι άναστενάρηδες και κοντά σ' αυτούς και όλοι οι χωρικοί, ότι όσο άγιος και αν είνε ο ταύρος, κατά την ημέρα εκείνην της θυσίας, ήμερευει.

Τούτο οι γραμματισμένοι της περιφέρειας το αποδίδουν εις την επενέργειαν της μουσικής, επί του... ταύρου. Άλλά ή μουσική τας ημέρας εκείνας εις το Κωστή και Προδίδον, μουσική με νταούλια, γκάιδες και καραμούζες, ήταν τέτοια, που μπορούσε να αγριέψη όχι μοναχά ο ταύρος, αλλά και οι άνθρωποι και οι... άγιοι ακόμα!

ΟΟΟΟΟ

Η έορτή του ταύρου άρχιζε από την παραμονή του αγίου Κωνσταντίνου.

Έφερναν τον ταύρον, ο οποίος, καθώς γράφομεν και άνωτέρω, έπρεπε να μην είνε εύνοχησμένος, οι άναστενάρηδες απ' έξω, με μουσικήν πομπήν και δοσαν μεγάλην, στολισμένον με άνθη, κορδέλλες και τέλια, σαν να ήταν νύφη.

Από πίσω από τον ταύρον ήρχοντο οι άναστενάρηδες κρατούντες τις «Λάρες», όπως λένε τας Εικόνας του αγίου Κωνσταντίνου και Ελένης, από τα «μινίκια», τας λαβάρ των, δηλαδή, έχοντες και θυμιατό και μπατίζοντας τους πάντας, ενώ όλοι κρατούσαν λαμπάδες άναμμένες.

Πρίν φέρουν τον ταύρον εις την εκκλησίαν, γυρίζουν θυμιάζοντες, «εσταυρώναν» όλο το χωριό.

Σαν έφθσαν εις τον ναόν, ο άρχιαναστενάρης έκασμεν σταυρόν επί του ταύρου με την εικόνα του αγίου Κωνσταντίνου, που ήταν μαλαμακοκτινισμένη και γεμάτη, όπως και οι άλλες, άνθη, κορδέλλες, αφιερώματα άργυρά και ένα πλήθος κουδουνάκια.

Κατόπιν ο ιερέυς εύλογούσε το «μπικάδι», το οποίον έδενετο εκεί, για να διανυκτερεύση εις την Μονήν.

Το πρωί της ημέρας του αγίου Κωνσταντίνου ή τελετή έπανελαμβάνετο. Έσταυρώνε και τον ταύρον ο άρχιαναστενάρης με τη χρυσωμένη και τη στολισμένη εικόνα του αγίου Κωνσταντίνου, τον εύλογούσεν ο ιερέυς για δεύτερη

φορά, και έπειτα ο άρχιαναστενάρης τον θυσίαζε με προσοχήν, ώστε το αίμα του, να ρεύση όλο εις τα θεμέλια της εκκλησίας, όπου ήνοιγετο μικρός λάκκος.

Το τοσκούρι της σφαγής έθεωρείτο επίσης ιερό και έφυλάσσετο σε άρισμένο μέρος.

Εις τον ναόν, μετά το τέλος της έορτής, έφιλάσσοντο και οι ειδίκες εικόνες των άναστενάρηδων, οι «Χάρες», με εύλαδεια και προσοχή.

Το προνόμιον της σφαγής του ταύρου, το είχαν οι άναστενάρηδες.

Κατόπιν διενέμετο ώμό το κρέας, πάλιν με γκάιδες και νταούλια, ως άνωτέρω γράφομεν, έγέμετο δηλαδή ή «κρενομιά» των άρχαίων και ήρχιζεν το πανηγύρι.

Τα τοιούτον, κατά τον σφοδρό μελετητήν της ιστορίας της Θράκης και των άρχαίων μυστηρίων της Ελλάδος κ. Κων. Κουσιόδη, ιατροφιλόσοφον του Σουφλίου, είνε ανάλογον με την «εμοφογία» των άρχαίων, κατά τας έορτάς του Διονύσου.

Τούτο ήταν ένας μυστικισμός, διότι οι μεμνημένοι εις τα μυστήρια της εποχής εκείνης έπίστευαν ότι τρώγοντες ώμόν κρέας, κατά τας έορτάς αυτές, επικοινωνούν μυστηριώδως μετά του Διονύσου, ο οποίος ούτω κατέβαινε έως αυτούς και έγέμιζε τας ψυχάς των με την θεότητά του.

Γι' αυτούς τους λόγους και ο Διόνυσος έκαλείτο «ταυροφάγος» και «ώμηστής».

ΟΟΟΟΟ

Τόση δέ είνε ή προσήλωση των έκ Κωστή προσφύγων της Μελίκης, μου έλεγαν εκεί, ώστε οι Κωστιανοί νεόνυμφοι, μόλις τελεσθή το μυστήριον του γάμου εις την εκκλησίαν, θεωρούν άπαραίτητον, για να ζήσουν εύτυχεις και στερεωμένοι, πρίν γυρίσουν εις το γαμβρό το σπίτι, να προσκυνήσουν προηγουμένως μίαν άναστενάρηκην εικόνα του αγίου Κωνσταντίνου.

ΟΟΟΟΟ

Κατά τους άναστενάρηδες δέν υπάρχουν ειδικά τραγούδια δια τους χορεύοντας επί της πυράς.

Ο χορός απ' έξω και γύρω της φωτιάς, τραγουδάει διάφορα σχετικά άσματα, ενώ εκεί-

νοι μαινόνται και άναστενάζουν.

Ο κ. Άραμπατζής μόλις και μετά βίας έδέχθη να μου πη ένα από τα τραγούδια αυτά και τούτο, μόλις μετέβη εις άλλην οίκίαν ο σεβασμιώτατος Φλωρίνης και μείναμε μόνοι με τον κοινοτάρχην κ. Αντωνόπουλον, αν και οι ιερείς δέν άνακατεύονται πλέον εις τα έθιμα των άναστενάρηδων.

Ίδου αυτό:

Ο Κωνσταντίνος ο μικρός, ο Μικροκωνσταντίνος, από μικρός στα γράμματα, κι' από μικρός στην τέχνη, στον χρόνο 'μάθε το σπαθί, στον δεύτερο δοξάρι, τον τρίτο, άνακαυχήθηκε, κανένα δέν φοβάται, ήμτε φτωχό, ήμ' άχοντα, ήμτε τον βασιλιά.

Βασιλοπούλα πρόβαλλε, από άψηλό παλάτι, κι' άπολογήθηκε και λέει κι' αυτόν το λόγο κρένει:

— Σώπα, για σώπα Κωσταντή, και μην πολυκαυχίσαι κι' ο βασιλιάς γεράκια 'χει κι' αν στείλη και σε πιάσουνε: Κι' ο βασιλιάς που τ' άκουσε αυτόν τον λόγο λέγει:

— Ποιος είνε άξιος στο σπαθί, κι' άξιος στο κοντάρι, τον Κωσταντίνο τον μικρό να πάη να μου φέρω. Κανένας δέν εξέβηκε απ' τους άντρειωμένους, μιάς χύρας γυνίς μοναχογυνίς κείνος γναινει και λέει:

— Εγώ μαι άξιος στο σπαθί και άξιος στο κοντάρι τον Κωσταντίνο το μικρό να πάω να τον φέρω. Δώσε μου χίλιους από μπροστά και χίλιους από πίσω και χίλιους 'πέ τα πλάγια μου, τον Κωσταντή να φέρω.

Έκει στον δρόμο πήγαινε στη στράτα περπατούσεν, και τον αταυρό του έκανε, Θεό παρακαλούσε:

— Θεέ μου, δός' μου να τον δρώ στον ίσκιό μου κοιμάται, το άλογό του στη δοσκή, και το σπαθί στον κλώνο. Έκει πήγε και βρήκε τον, στον ίσκιό που κοιμόταν, κι' έπιασε και τον έδεσε, τριών κουλιών (τρεις φορές) ά-

λυσίδα, κι' έβαλε και στην πλάτη του του μύλου το λιθάρι. Στον δρόμο που τον πάεαν έφώναζε και λέει:

— Δέν είνε κρίμα και ντροπή στον βασιλιά να πάω: Και τίναζε τα χέρια του, κοπήκαν οι γ' άλυσσίδες και τάρανε τις πλάτες του κι' έπεσε το λιθάρι, κι' αυτός μακρυά πετάχτηκε. — Ζήτη το παλληκάρι!

Ένα άλλο τραγούδι λέει για κάποιον Κωνσταντίνο πάλι, που ενώ ήθελε μικρόν να τον άρραδωνίσση ή μάνα του:

Τού ήθελε ένα μήνυμα στον πόλεμο να πάη. Νύχτα σελώνει τ' άλογο, νύχτα το καλλιγώνει, δός' άσημένια πέταλα, καρφιά μαλαματένια, και το καρμουςπιάκι του, όλο μαργαριτάρι...

Όλόκληρη ιστορία και το ποιημα αυτό με πλοκήν και λύσιν, όπως και ενός άλλου Κωσταντή, που ενώ:

ο Τούρκος χαιρέται τ' άρματα κι' ο Φράγκος τα καράδια,

Αυτός χαιρέται την κόρη που άγαπά. Άλλά πάει στον πόλεμο και αυτός και άφίνει την «καλή του», ή οποία του λέει παραπονετικά:

— Έσύ διαβαίνεις, Κωσταντή, κι' έμένα που μ' άφίνεις;

— Σ' άφίνω πρώτα στο δέο, και δεύτερο στους άγιους 'φίνω σε, όλοωστερα και στη γλυκειά μου μάνα...

Άλλη ιστορία πάλι, τραγική κι' αυτή.

Και οι ιστορικοί Κωσταντήδες δέν τελειώνουνε στα θρακικά τραγούδια.

Όλόκληρος... έπιστράτευσις Κωσταντήδων και Κωνσταντινών και τραγούδια του αγίου Κωνσταντίνου στο Κωστή!...

Κατά τον κ. Σμυρλήν, της Βερροίας, άναστενάρικο τραγούδι της φωτιάς είνε το εξής:

Το πανηγύρ' είνε πολύ, κι' ο κόσμος είνε λίγος, δέκα δίπλες ο χορός, δεκαοχτώ παλαιότερες, ο λύκος πήρε το παιδί 'πό μέσ' απ' την παλαιστρα (κλπ.

Όπως και το εξής, του ά-

Τοῦ συνεργάτου τῶν «Ἀθηναϊκῶν Νέων» κ. ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

Πιστεύουν δὲ οἱ ἀναστενά-

Τὸ πρωὶ τῆς ἡμέρας τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ἡ τελετὴ ἐπανελαμβάνετο. Ἐσταύρωσε καὶ ἐν τὸν ταῦρον ὁ «ἀρχιεπίσκοπος» μὲ τὴ χρυσοῦμένη καὶ τὴ στολισμένη εἰκόνα τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, τὸν εὐλογοῦσεν ὁ ἱερεὺς γιὰ δευτέρην

Ο χορὸς ἀπ' ἔξω καὶ γύρω
τῆς φωτιᾶς, τραγουδάει διάφο-
ρα σχετικὰ ἄσματα, ἐνῶ ἐκεῖ

κι' ἔβαλε καὶ στὴν πλάτη του
τοῦ μύλου τὸ λιθάρι.
Στὸν δρόμο ποὺ τὸν πᾶνεον
ἐφάνασε καὶ λέει:
— Δὲν εἶνε κρίμα καὶ ντροπὴ
στὸν βασιλῆα νὰ πάω;
Καὶ τῖναξε τὰ χέρια του,
κοπήσαν οἱ γ' ἄλυσσιδες
καὶ τᾶραξε τὶς πλάτες του
κι' ἔπεσε τὸ λιθάρι,
κι' αὐτὸς μακριὰ πετάχτηκε.
— Ζήτη τὸ παλληκάρη!

Ὅπως καὶ τὸ ἐξῆς, τοῦ ὁποίου δημοσιεύομεν ἀπόσπασμα.

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

ος των χαμένων θη-
ας - Λιγνός αεροπόροι
των ξένων». —
οζάκοι του δόνα.
νω κάθε σήλη». —
της "Ελλην Στάληδ".
ν θα τα πάρης μαζί
ροβολόταιδος.
ροκος».

ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΜΕΤΑΞΕΝ

Η ΛΑΪΚΗ

ΕΥΓΥΝΩΜΟΣΥΝΗ

πρόεδρον της κυ-
τάλησαν τα κάτω-
τηλεγραφήματα:
Υ. "Επί ευεργετι-
συγκεντρώσεως
άζοιεν απείρους
ον του γεωργικού
ημετέρας οργανώ-
οικητής και ανα-
νας.

πρόσωποι συνεται-
ρίας Κιάτου και
συνεδριάζει εις τα
αριδικής ενώσεως
Κιάτου, διαφωτισθέν-
ιστορικών μέτρων προ-
σουλτανίας, άτινα άπαλ-

λασσούν από άσυστολον κερδοσκο-
πίαν την έκ τούτου άείποτε δεινο-
παθούσαιν τάξιν σουλτανισσα-
γωγών, εκφοράζον άπειρον και βα-
θυτάτην εύγνωμοσύνην. Καλιακού-
δας, Τάρλας, Παπούσης, Σπυρό-
πουλος, Κλουσιγιάννης, Αργυρό-
πουλος, Σταθούπουλος, Καρβουν-
τζής, Γκιόκας, Κυριακού, Κουκού-
λης, Κελέγκας, Ρότσιος, Παπακυ-
ριακού, Τασσώνης, Φραγκόπου-
λος, Άνδοικόπουλος, δημοάρχος
Δουβής, Βασιλογιάννης, Λιακό-
πουλος, Ράπτης, Σαγρέδας.

ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ. "Εκφράζω σύ-
βαρμπτον ένθουσιασμόν παραγω-
γών ημετέρας κοινότητος διά λη-
φθέντα μέτρα προστασίας δάμνα-
κος, παρακαλώ δεχθίτε άπειρους
εύχαριστίας εύχόμενοι διακλήρω-
σιν αναληφθέντος έργου. Κοινότης
Βελεστίνου πρόεδρος Γκοτινάκος.

ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΩΝ. "Λαός Γαργα-
λιάνων εύγνωμονεί υμάς δι' εφάρ-
μογήν ενιαίας διαχειρίσεως σταφι-
δος, μέτρου αποτελούντος άπραγ-
ματοποίητον όνειρον παραγωγών
ολοκληρών δεκαετηρίδων. Μας συγ-
κινεί βαθύτατα, κύριε πρόεδρος, τό
ένδιαφέρον σας δι' ημάς και μάς
ένθουσιάζει ό τρόπος της επιτυ-
γούς λύσεως των προκυπτόντων
ζητημάτων διαθέσεως παραγωγής
υπό αυτόχρημα τραγικάς συνθήκας
έξωτερικών άγορών. Πρόεδρος κοι-
νότητος Νικ. Σκούντζος.

ΑΘΗΝΩΝ: Δεχθήτε παρακαλού-
μεν έκφρασιν άπειρών εύχαριστιών
μας διά σωστικήν γερονόμιάν σας
έφαρμογής Νόμου 2.000 όριστικο-
ποίησαν θέσιν μας και εξασφαλι-
ζουσιν οικογενείας μας. — Υ-
πάλληλοι σίτου "Εταιρίας Γεν. "Α-
στηρίξουν με "ΕΙΡΑΙΩΣ. "Πνίσθ
γεγονότα την
ναπότρεπτον.

Οι πολυτε-
κράζομεν εις την
μοσύνην διά τό υ-
αυτών στοργικών
έκδηλωθέν διά της
λευταίου περί προ-
ταυτέκων νόμου,
τά την κρισιμωτά-
σμπασαν την άν-
οδον, καθ' ην ή ά-
η της ημετέρας έ-
στραμμένη εις την
θειαν να οδηγήση
ας διά μέσου των
έλων και υφάλων
να. Αι εύχαι των
μυριών πανελλη-
χπέμπονται εις την
υπερ υγείας και
του Σωτήρος της
σοφού επιτελους,
διπλωμάτου του

σμα διότι ό χώρος δέν μάς έπι-
τρέπει:

Σκλάβου ό γυιός καυχήθηκε
μπροστά "πό τον άφέντη
— "Αφέντη μ' "γώ τη θάλασσα,
πλεχτή θα την περάσω.
— "Αν την περάσης, Κωσταντή,
γαυρόδ θέ να σε κάμω.
Θέλεις την πρώτη άδερφή,
θέλεις την ύστερένια,
θέλεις την έξασέροφη μου,
τη νυχτογεννημένη; κλπ.

"Άλλος πάλιν Κωσταντής
έδω!...

ΟΟΟΟΟ

"Η έπιστήμη, διά του κ. Τα-
νάγρα, προσπαθεί ν' άνακαλύ-

ψη τί έπενεργεί και δέν καίνον-
ται τα πόδια των "άναστενά-
ρηδων" όταν χορεύουν ξυπόλυ-
τοι έπάνω στη φωτιά. Διότι χο-
ρεύουν. Τούτο εινε γεγονός!

"Η λαογραφία προσπαθεί να
άποδείξη τη συνέχεια μ' ό-
μοιότητα της ζωής των έθνων
και δοξασίων του έλληνικού λα-
ού έδώ και τρεις χιλιάδες χρό-
νια.

Οι ίδιοι οι "άναστενάρηδες
έρωτώμενοι πώς δέν καίνονται
χοροπηδούντες έπάνω σε αναμ-
μένα κάρβουνα, άπαντούνε ότι
άπάνω στη μανία του χορού,
βλέπουν την άγία "Ελένη να
προηγείται από αυτούς κρατού-
σα ένα σταμνί νερό, τό όποιο
ρίχνει στην άνθρακιά και έτσι
ή πυρά τους δροσίζει, αντί να
τους καίη!...

ΟΟΟΟΟ

Θα κλείσουμε την σειράν
αυτήν των "άναστεναρίων" με
τά έρωτικά τραγούδια, τών έντο-
πίων κατοίκων της Μελίκης, τά
όποια έχουν τόυτο τό παράξε-

ΜΙΑ
ΝΕΑ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΟΤΙ
ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΦΑΙΝΕΣΘΕ
ΠΕΙΟ ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΙΟ

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ

Μιά νέα πρό-
φατος και έκπλη-
κτική άνακάλυ-
ψις έγινε με την
πούδρα από ρύζι.
"Ένα νέο στοι-
χείο θαυμάσιο, που όμορφαί-
νει τό δέρμα, άναμιγνύετε
προσεκτικά με την πιο λεπτή
πούδρα περασμένη από μετά-
ξινο κόσκινο, πράγμα που δι-
δει μια νέα ζωή και λάμψη

νο. "Ότι δέν εινε άόριστα, ούτε
άπευθύνονται σε άγνωστα πρό-
σωπα του παρελθόντος. Λη-
σμονημένα ή ξένα άλλων τό-
πων. Τραγούδια άλλα έγιναν
για πρόσωπα που έζησαν και
τά θυμούνται όλοι στο χωριό ή
και πρόσωπα που ζούνε ακόμα,
σε βαθεία, σήμερα, γηρατεία,
και αίσθάνονται τό γλυκύτερον
αίσθημα ν' άκούουν τώρα που
δρίσκονται μαραμένες στο κα-
τώφλιο του βίου, τα τραγούδια
που τούς λέγαν όταν ήσαν ό-
λόδροσες κοπέλλες, γεμάτες
νείατα και άγάπη και όρμη
προς τό μέλλον και προς τη
ζωή!...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΝΥΚΤ
ΝΕΑ

Η ΣΧΟΛΗ ΕΙΣ
ΡΗΝΗΝ

Διά
σιευθε-
τεύχοι
ρίδος
Νυκτε
πορικ
όργαι
Νέας
λειτοι
λης

ΟΟΟΟΟ

ΑΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΝΙΚΟΥ ΩΔΕΙΟΥ

έτικην επιτυχίαν θα
η έσέτος ή άνασ-
μελοδραματική σχο-
ληνικου ωδείου, της
οτε αι εμφάνισεις
μουσικών γεγονότος.

ΟΟΟΟΟ

Λατρικός Σύνδεσμος
ραή 3, τηλ. 27-550)

την προεχρή Κυριακήν διοργα-
νώνει έκδρομήν εις Πάρνηθα με
διαφόρους διαδρομάς. Δηλώσεις
συμμετοχής εις τα γραφεία του
Συνδέσμου μέχρι της εσπέρας
της Παρασκευής.

ΟΟΟΟΟ

Η "ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ"

"Εκυκλοφόρησε τό ύπ' αριθ. 66
τεύχος Σεπτεμβρίου του περιοδι-
κού "Πνευματική Ζωή" με έκλεκτήν,
ως πάντοτε, συνεργασίαν, έξ ής
σημειούμεν διήγημα Πετιμεζά —
Λαύρα, ταξιδιωτικάς έντυπώσεις
Στρατή Δούκα, μελέτας Παύλου
Φλώρου και Δ. Ζ. Πουλιανού, ποιή-
ματα Νίνας Μ. Τσαμαδού, Ν. Χά-
γερ Μπουφίδη και Θεόγγινος κατά
μετάφρασιν Κώστα Κατσαρού, άρ-
θρον Μελέη Νικολαΐδη, κριτικήν δι-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Με εύκολίας πληρωμής πω-
λούμεν ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΚΟΥ-
ΖΙΝΕΣ και ήλεκτρικά ΣΚΕΥΗ
ΜΑΓΕΙΡΙΚΗΣ. Πωλούμεν έ-
πίσης ΚΟΥΖΙΝΕΣ ΑΕΡΙΟ-
ΦΩΤΟΣ όλων των μεγεθών,
φλημισμένης μάρκας ΣΟΥ-
ΠΕΡΓΚΑΖ.